

Η αγία Ιουλιανή της Νικομηδείας - 21 Δεκεμβρίου

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η αγία Ιουλιανή. Ρωσική εικόνα του 13ου αιώνα.

Η αγία Ιουλιανή ήταν κόρη ειδωλολατρών. Οι γονείς της, επιφανείς άρχοντες στην Νικομήδεια επί βασιλείας του στυγνού Διοκλητιανού (286-305), την αρραβώνιασαν με κάποιον Ελεύσιο, άνδρα με βαθμό συγκλητικού, ο οποίος την ερωτεύθηκε παράφορα και βιαζόταν να γίνει ο γάμος τους. Την καρδιά όμως της Ιουλιανής είχε κυριεύσει ο έρωτας για τον επουράνιο Νυμφίο· η νεαρή κόρη προσπαθούσε να διαφυλαχθεί άθικτη και ακέραια για τον Χριστό, και προσπαθεί να αντισταθεί όσο μπορούσε στις επιδιώξεις του μνηστήρα της. Δήλωσε κατ' αρχήν, σαν να επρόκειτο για καπρίτσιο κοσμικής κοπέλας, ότι θα δεχόταν να νυμφευθεί τον Ελεύσιο μόνο αν εκείνος γινόταν έπαρχος της πρωτεύουσας της Βιθυνίας. Παρά την δυσκολία του εγχειρήματος, ο Ελεύσιος επιδόθηκε αμέσως στο έργο: δαπάνησε ανυπολόγιστα χρήματα, έβαλε να μεσολαβήσουν φίλοι και συγγενείς του στην αυλή, και σε σύντομο χρονικό διάστημα κατόρθωσε να γίνει έπαρχος της Νικομηδείας. Επανέλαβε τότε την πρόταση γάμου, και αναγκασμένη πλέον να φανερώσει την πίστη της, η μνηστή του Χριστού είπε: «Αν δεν εγκαταλείψεις την λατρεία των μάταιων ειδώλων και δεν προσκυνήσεις τον Δεσπότη μου Χριστό, ομόζυγό μου δεν θα σε λάβω, διότι πώς είναι δυνατόν να ενωθούν τα σώματα και

να αντιμάχονται οι καρδιές μας». Ακλόνητη στην απόφασή της παρά τις παρακλήσεις των γονέων της, η Ιουλιανή συνελήφθη ως οπαδός της υπό διωγμό θρησκείας και σύρθηκε ενώπιον του δικαστηρίου του επάρχου. Ο μνηστήρας της έγινε κριτής και δήμιος· διέταξε να την γδύσουν και να την υποβάλουν σε ανελέητα μαρτύρια. Μαστίγωσαν την αγία σε όλο της το σώμα και μετά την κρέμασαν από τα μαλλιά και ξερρίζωσαν το τριχωτό της κεφαλής της. Στην φυλακή της παρουσιάστηκε ο διάβολος με την μορφή αγγέλου Κυρίου και της πρότεινε να δεχθεί να θυσιάσει στα είδωλα· η αγία όμως, οπλισμένη με την προσευχή, κατατρόπωσε το τέχνασμα του πονηρού χτυπώντας τον και καταπτύοντάς τον και άντλησε νέες δυνάμεις για την συνέχεια των αγώνων της.

Την έβγαλαν από την φυλακή και την ανέκριναν. Ο Ελεύσιος τής απηύθυνε έκκληση να τον νυμφευθεί για να γλυτώσει από τις βασάνους και της υποσχέθηκε να την αφήσει ελεύθερη να λατρεύει τον Θεό της. Η αγία παρέμεινε ακλόνητη. Την οδήγησαν τότε σε μεγάλο καζάνι όπου χοχλάκιζε λιωμένο μολύβι για να την ρίξουν μέσα. Ο πόθος της Ιουλιανής για τον Χριστό ήταν διάπυρος, πλέον φλογερός από την όποια επίγεια φωτιά, ώστε η ψυχή της μετάγγισε στο σώμα λίγη από την αφθαρσία που υπόσχεται η αιώνια ζωή στους εκλεκτούς. Όχι μόνο δεν έπαθε τίποτε η αγία, αλλά όταν άγγιξε το καζάνι, εκείνο ανετράπη και το λιωμένο μολύβι χύθηκε πάνω στους φρουρούς. Μπροστά σε τόσα σημεία και θαύματα, πολλοί από τους ειδωλολάτρες που παρευρίσκονταν στον τόπο του μαρτυρίου, πεντακόσιοι άνδρες και εκατόν τριάντα γυναίκες, δόξασαν την δύναμη που χαρίζει ο Θεός στους αγίους μάρτυρες, ομολόγησαν το όνομα του Χριστού και αποκεφαλίσθηκαν επί τόπου με διαταγή του επάρχου. Τέλος, αποκεφαλίσθηκε και η Ιουλιανή, και η ψυχή της αγαλλομένη μετέστη στους χορούς των αγίων. Ήταν δεκαοχτώ χρονών όταν με αυτόν τον τρόπο τέλεσε τους γάμους της με τον Χριστό.

Πηγή: “Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, υπό ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου, εκδ. Ίνδικτος (τόμος τέταρτος - Δεκέμβριος, σ. 245-246)